

STS

crsg
Centrum Rozwoju
Społeczno-Gospodarczego

Rewitalizacja Alei Wojska Polskiego

Wyniki badań socjologicznych

Kto badał

Badania zostały zrealizowane w lipcu i sierpniu 2015 roku metodą przeprowadzania wywiadu kwestionariuszowego.

Prowadziły je :

Szczecińskie Towarzystwo Socjologiczne

oraz

Centrum Rozwoju Społeczno-Gospodarczego

Badaniami objęto trzy grupy:

- Mieszkańców Alei Wojska Polskiego – 206 badanych
- Przedsiębiorców prowadzących przy Alei działalność gospodarczą – 101 badanych
- Mieszkańców miasta – próba reprezentatywna 1063 respondentów

W jakim celu

Celem badań było uzyskanie wiedzy i poznanie opinii mieszkańców i użytkowników Alei Wojska Polskiego na temat stopnia aprobaty i gotowości poparcia określonych przedsięwzięć zmierzających do rewitalizacji jej śródmiejskiego odcinka (od Pl. Szarych Szeregów do Pl. Zwycięstwa). Zebrane dane i informacje będą służyły podejmowaniu optymalnych decyzji oraz działań o charakterze inwestycyjnym i nie inwestycyjnym w procesie rewitalizacji śródmiejskiego odcinka Alei Wojska Polskiego.

W związku z tym badania miały na celu zdobycie wiedzy na temat:

1. Miejsca, jakie Aleja, w opinii mieszkańców, zajmuje w życiu społecznym, gospodarczym, układzie komunikacyjnym itp. miasta,
2. Rzeczywistych modeli obecnego „użytkowania” Alei przez różne kategorie mieszkańców, dostrzegane wady i zalety obecnego kształtu Alei
3. Subiektywnej (emocjonalnej) postawy mieszkańców wobec Alei jako wartości miastotwórczej,
4. Preferencji lub/i zastrzeżeń mieszkańców wobec rozwiązań niesionych przez plany rewitalizacji Alei,
5. Gotowości do współuczestniczenia w procesach decyzyjnych odnoszących się do rewitalizacji Alei.

Sposób prezentacji wyników

Przedstawiane wyniki odnoszą się do podstawowych różnic i podobieństw między przedstawicielami wszystkich trzech grup badanych, w sprawach związanych z rewitalizacją Alei Wojska Polskiego.

Każdej odpowiedzi (na zadane pytanie) przypisano wartość:

2 – przy odpowiedzi „Zdecydowanie TAK”, lub „Zdecydowanie popieram”

1 – przy odpowiedzi „TAK”, lub „Raczej TAK”, lub „Raczej popieram”

0 – przy braku zdania lub odpowiedzi „Trudno powiedzieć”

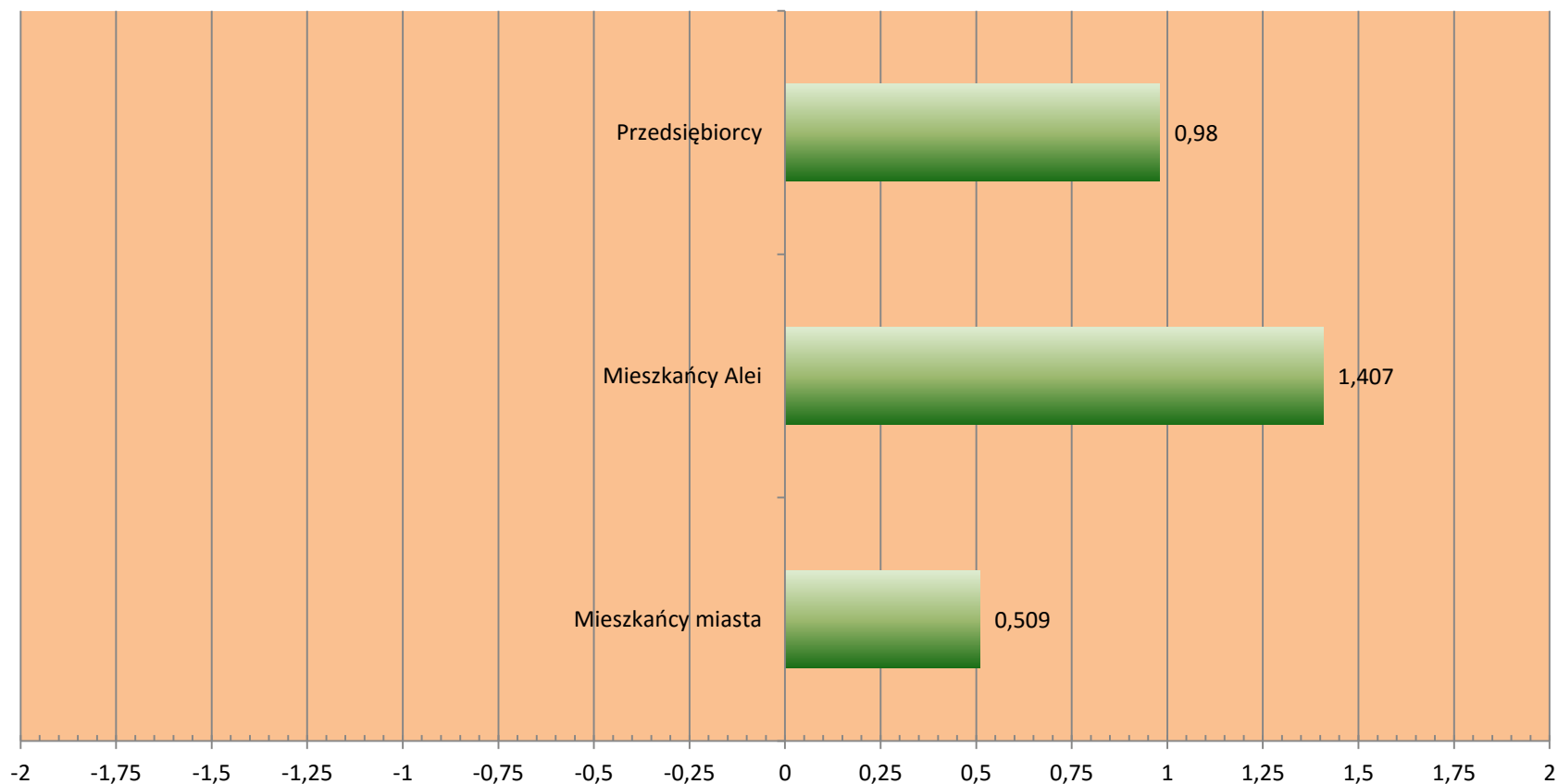
-1 – przy odpowiedzi „NIE”, lub „Raczej NIE”, lub „Raczej nie popieram”

-2 – przy odpowiedzi „Zdecydowanie NIE”, lub „Zdecydowanie nie popieram”

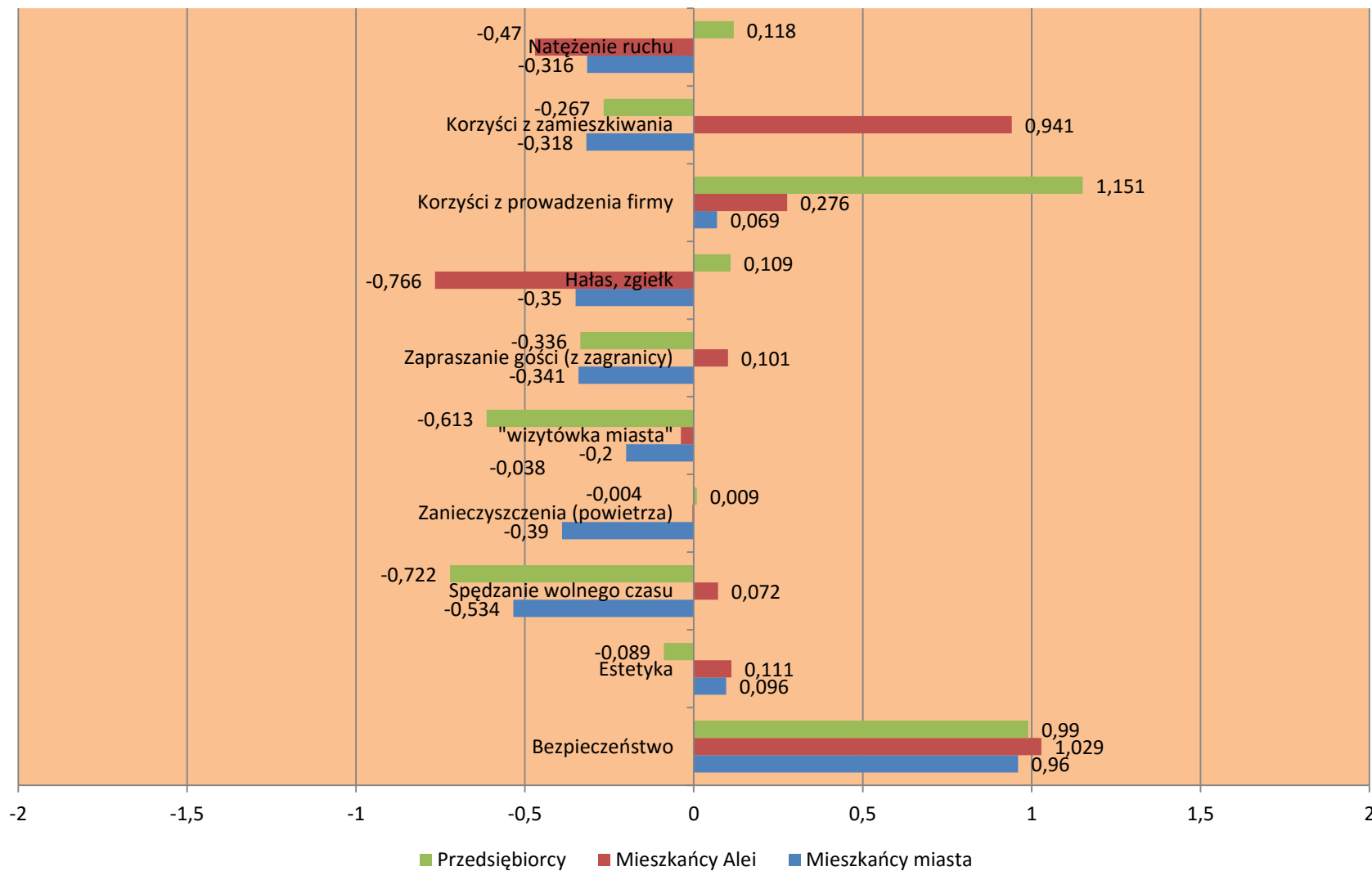
Zliczenie sumy punktów i podzielenie przez liczbę odpowiedzi przyniosło wynik w postaci RANGI. Zawiera się ona w przedziale $<2;-2>$, gdzie skrajne wielkości oznaczają całkowitą zgodę/całkowite poparcie lub całkowity brak zgody/poparcia. Wartość „0” oznacza brak wyrobionego zdania.

Siłę i kierunek poparcia lub jego braku można mierzyć odległością wyniku od punktu „0” .

Czy Aleja Wojska Polskiego jest centralnym punktem miasta?

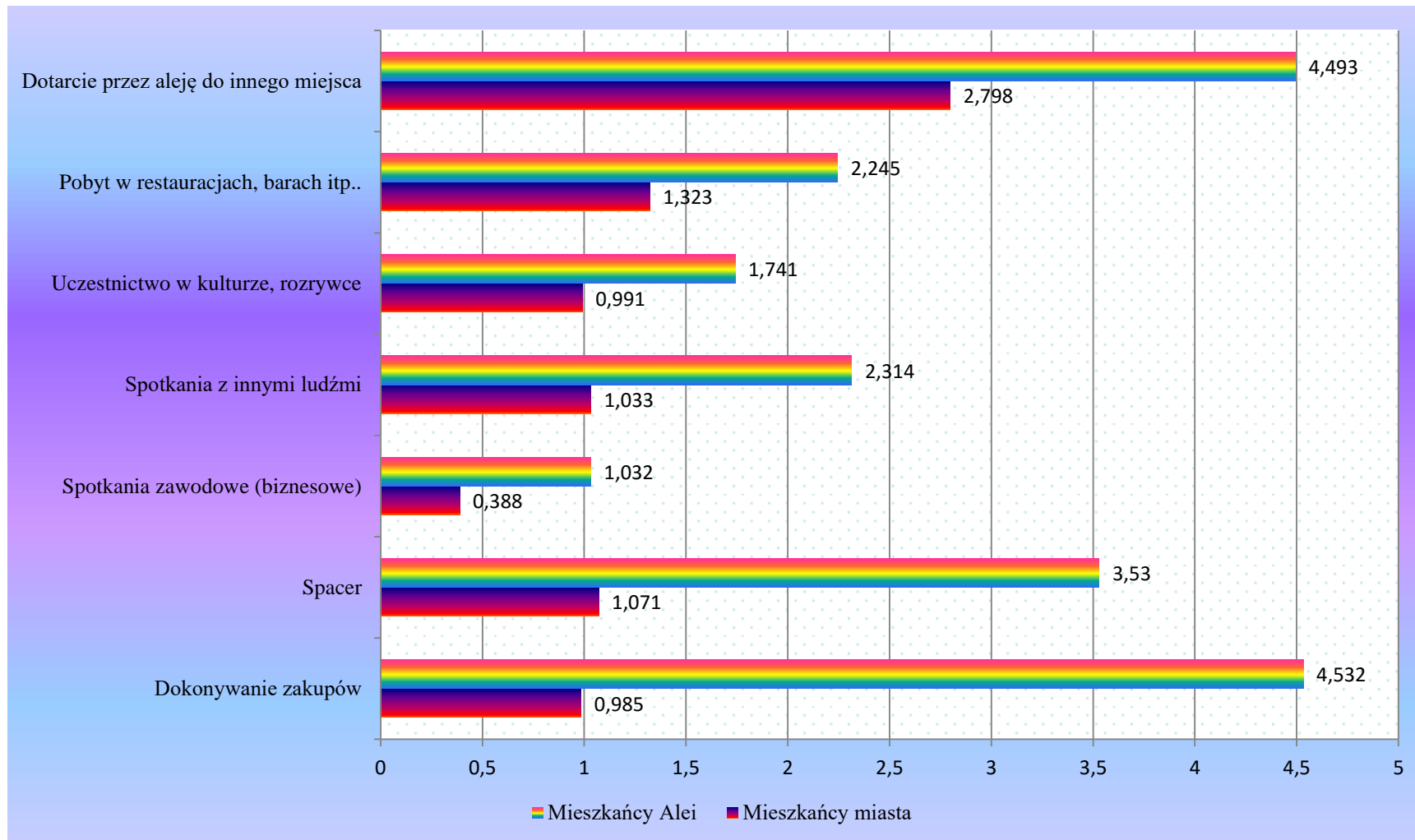

Ocena pewnych elementów pejzażu Alei

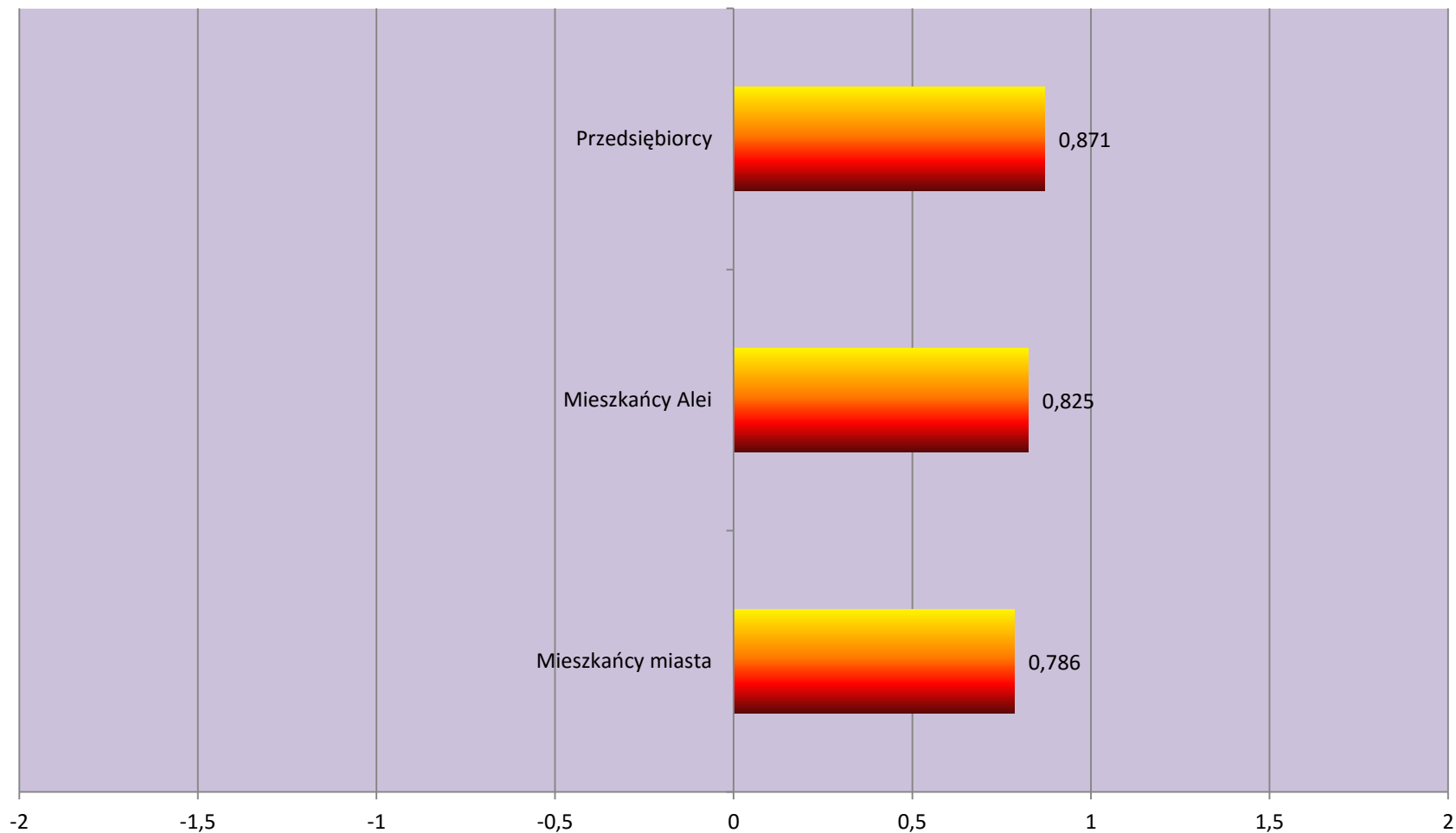
Do czego Aleja służy jej mieszkańcom i mieszkańcom miasta

5 - codziennie, 4 - kilka razy w tygodniu, 3 - kilka razy w miesiącu, 2 - rzadziej niż raz w miesiącu, 1 - raz, dwa razy w roku, 0 - w ogóle nie

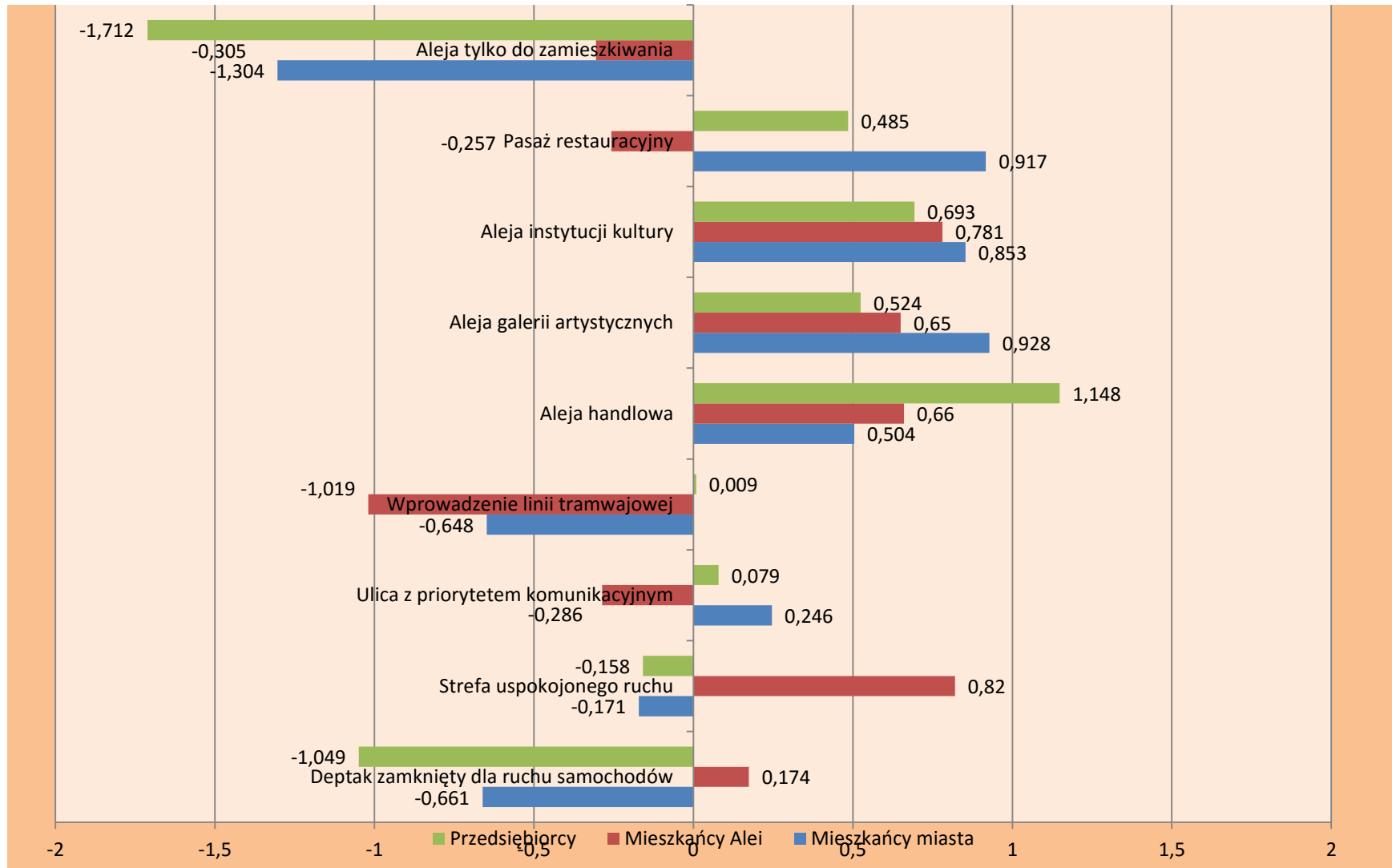

Czy rewitalizacja Alei Wojska Polskiego w ogóle jest potrzebna?

Ocena ważności rewitalizacji Alei

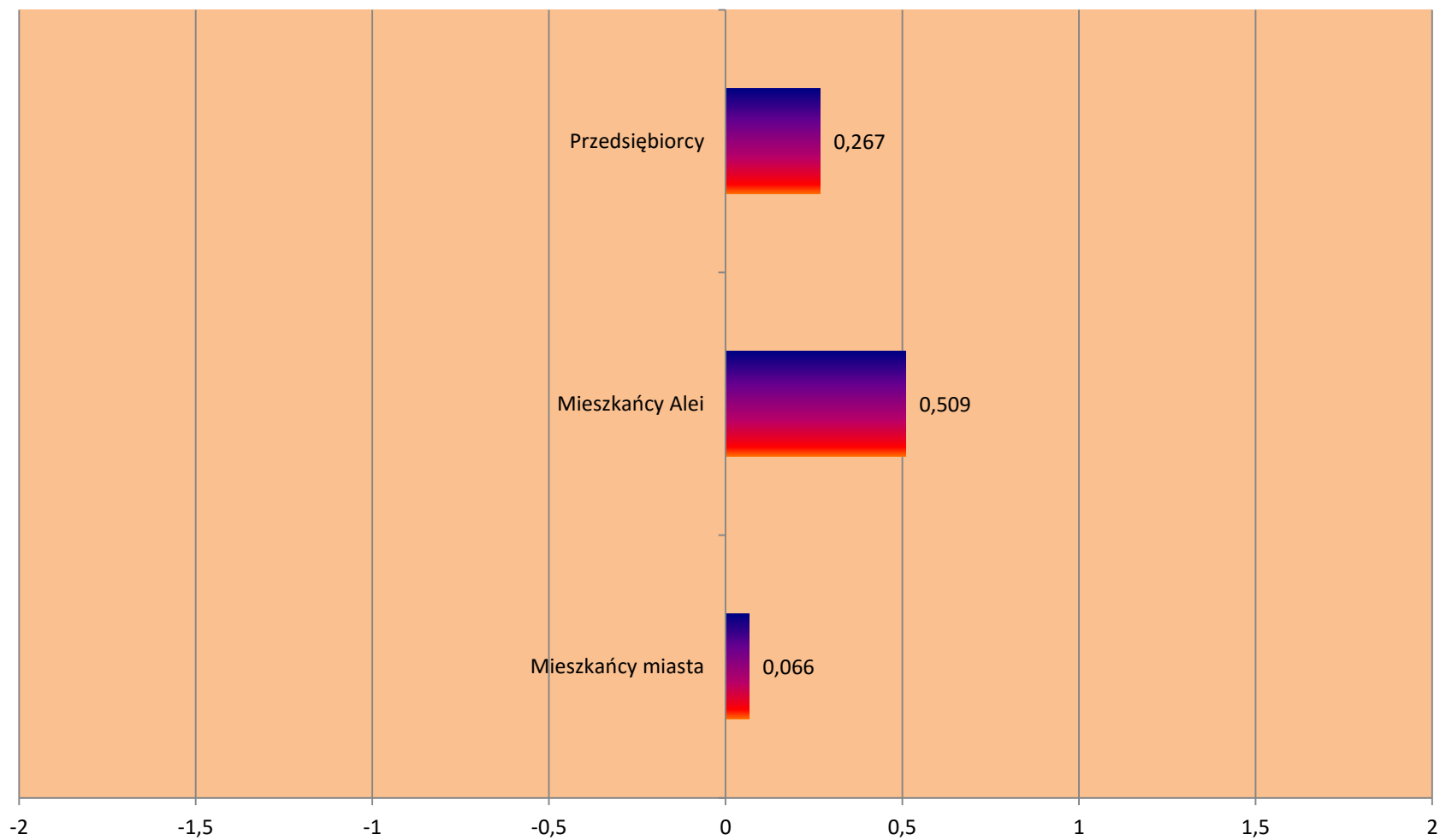

Poparcie dla ogólnych kierunków rewitalizacji

WARIANT I

Ocena wariantu I

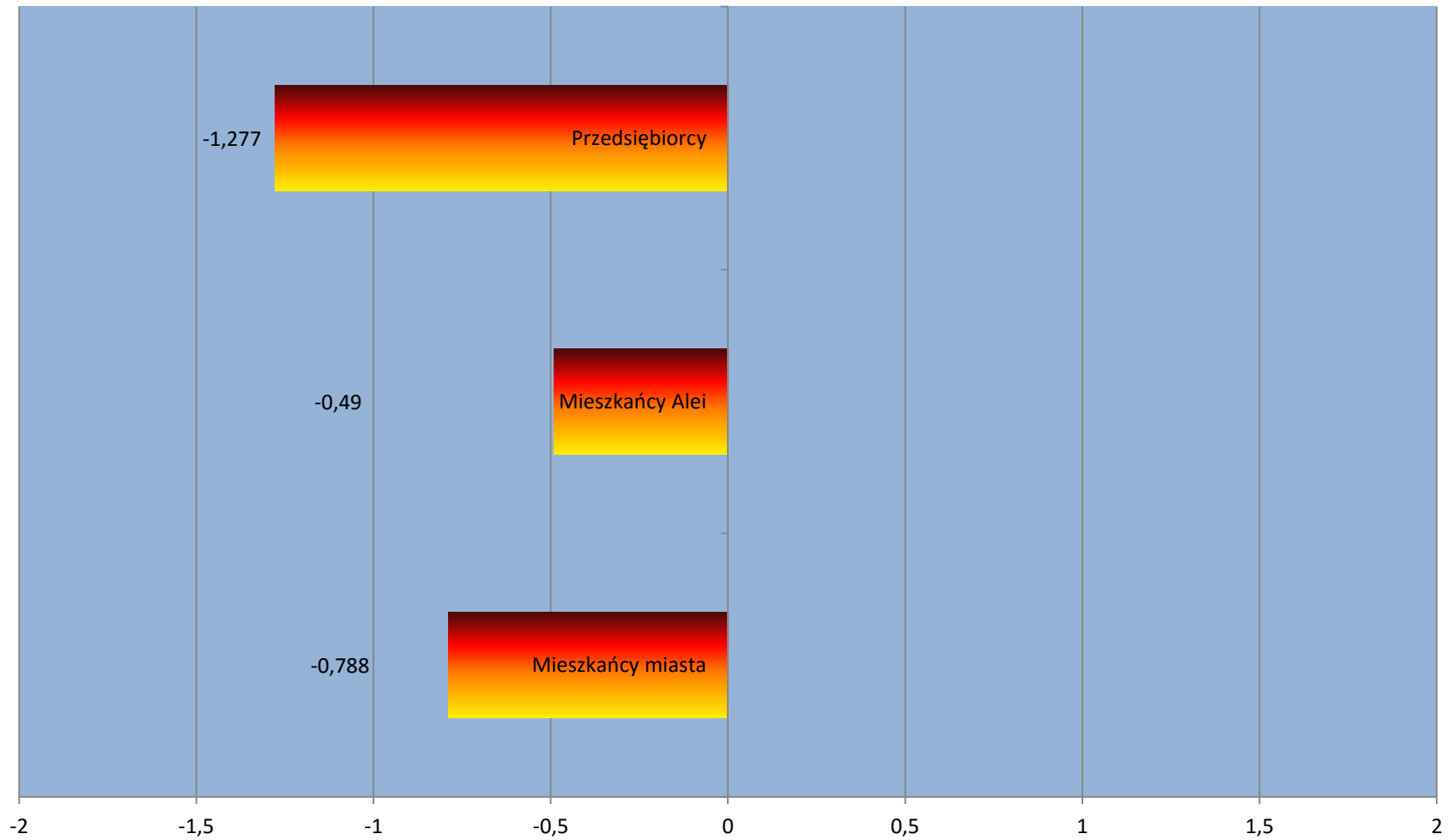
Opis wariantu I

Wariant 1: Aleja o dwóch pasach ruchu po 3,25 m bez torowiska tramwajowego z wydzielonym pasem pośrodku z miejscami parkingowymi skośnymi. Pas drzew wzdłuż Alei oraz w pasie środkowym. Dwustronna, dwukierunkowa ścieżka rowerowa o szer. 2,0 m. Chodnik o szer. od 3,4 do 16,6 m. Strefa 30 km.

WARIANT II

Ocena wariantu II

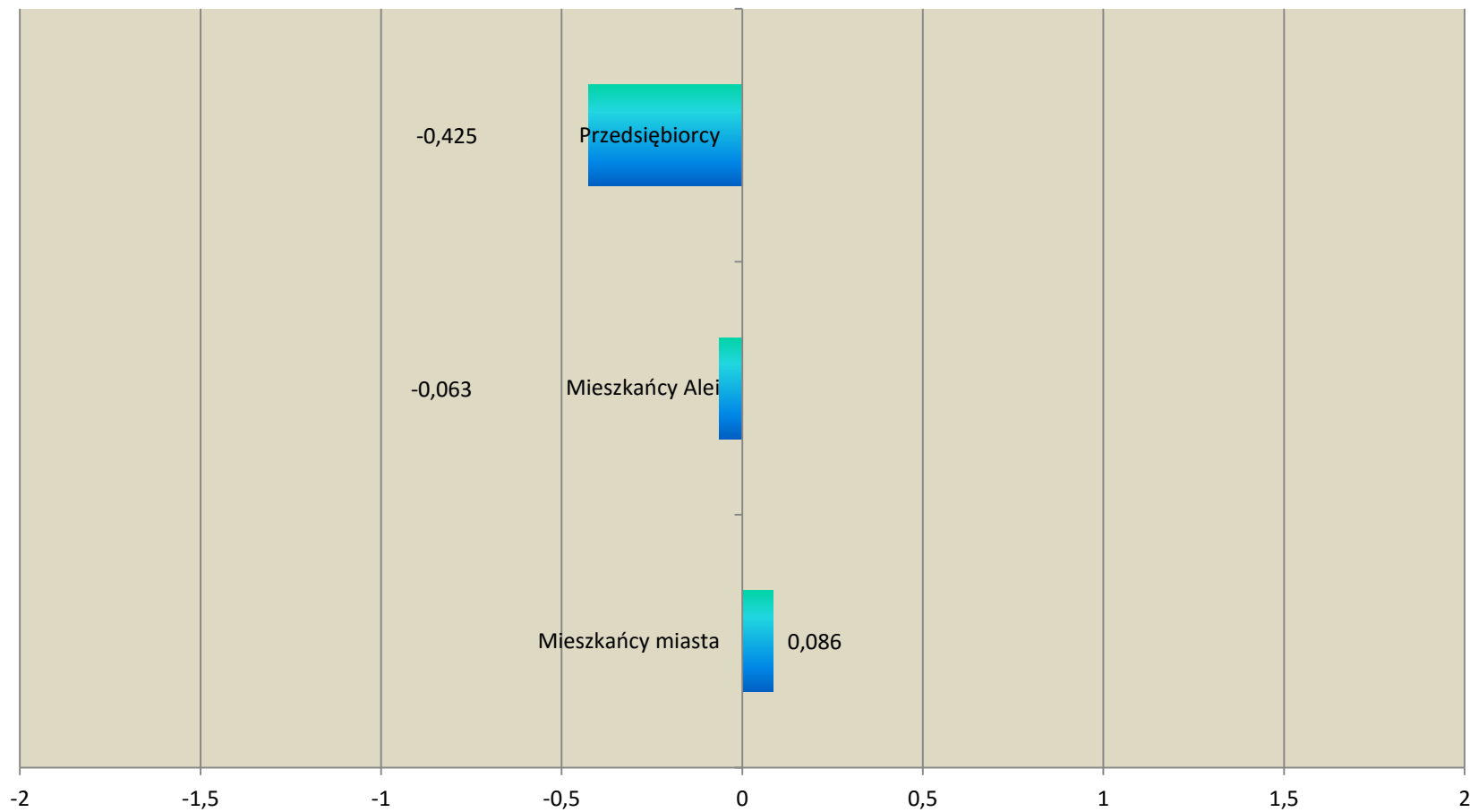
Opis Wariantu 2

Wariant 2: Aleja zamknięta dla ruchu samochodowego z dozwolonym przejazdem komunikacji miejskiej, pojazdów uprzywilejowanych oraz dojazdem do posesji dla mieszkańców. Brak możliwości parkowania na całym odcinku Alei. Ruch samochodowy dozwolony jedynie w obrębie Placu Zgody. Wprowadzenie torowiska tramwajowego. Pas drzew wzdłuż Alei. Dwustronna, dwukierunkowa ścieżka rowerowa o szer. 2,0 m. Chodnik o szer. od 4,8 do 17,2 m. Strefa 30 km.

WARIANT III

Ocena wariantu III

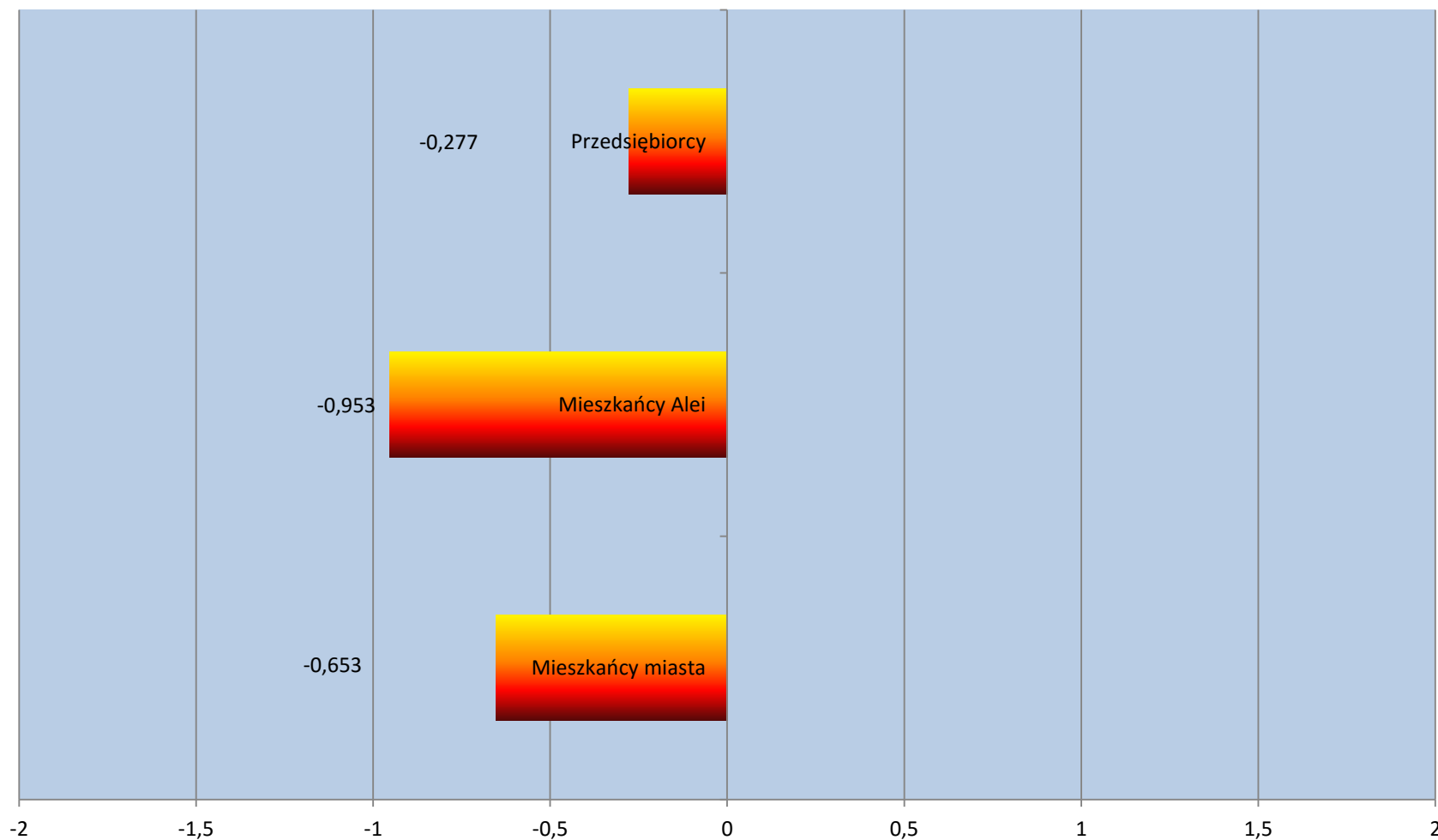
Opis Wariantu 3

Wariant 3: Utrzymanie 4 pasów ruchu przy ich zawężeniu do 3,0 m bez torowiska tramwajowego. Wydzielenie 1,5 m pasów rowerowych po obu stronach Alei. Parkowanie równoległe. Pas drzew wzdłuż Alei. Chodnik o szer. od 2,9 do 16,0m.

WARIANT IV

Ocena wariantu IV

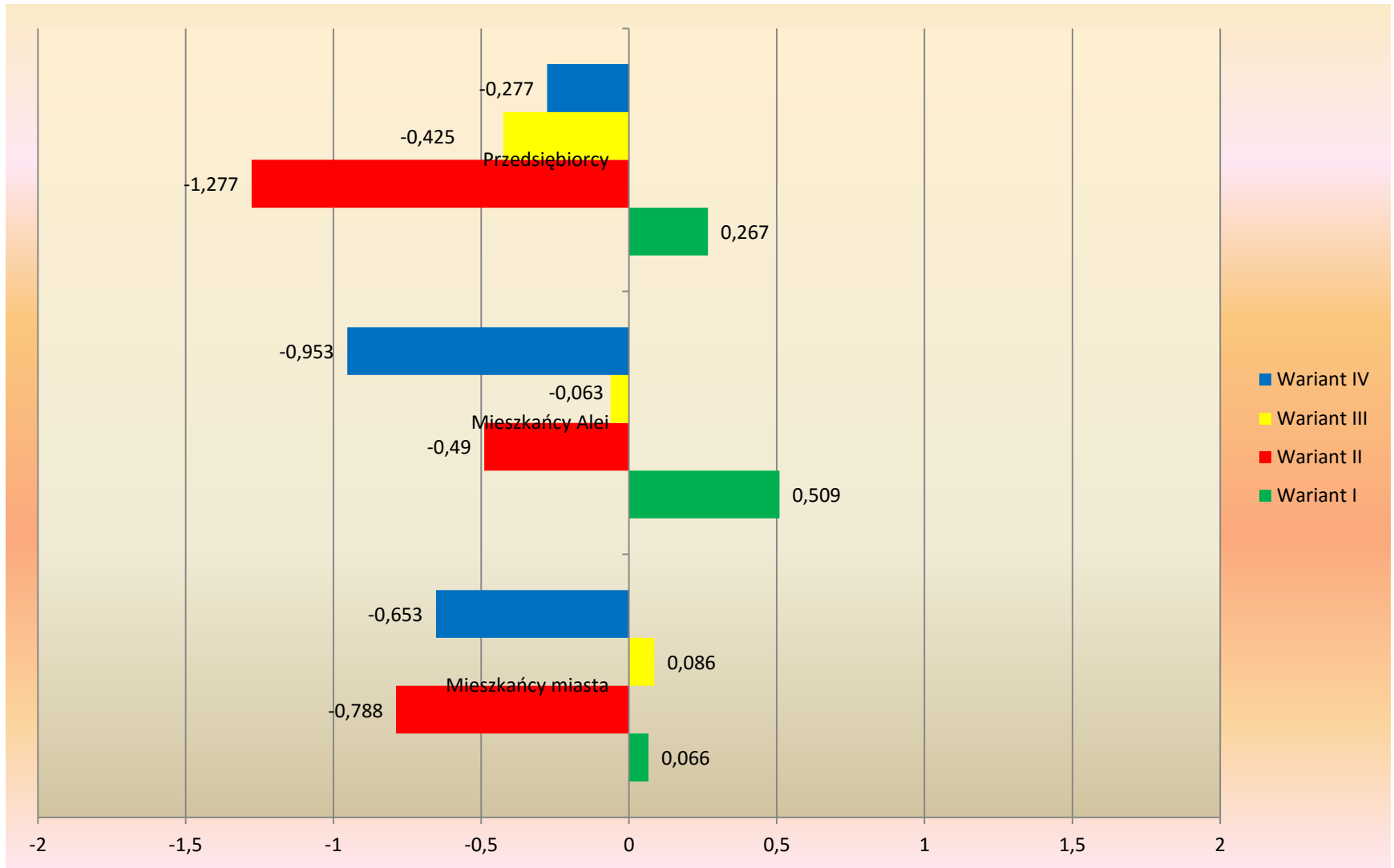

Opis Wariantu 4

Wariant 4: Utrzymanie 4 pasów ruchu o szer. od 3,25 do 3,50 m wraz z wprowadzeniem torowiska tramwajowego. Parkowanie po stronie wschodniej skośne, po zachodniej równoległe. Pas drzew wzdłuż miejsc parkingowych. Ścieżka rowerowa jednostronna od strony zachodniej o szer. 2,5 m. Chodnik o szer. od 3,15 do 14,0m.

Zbiornicze zestawienie ocen wariantów I-IV

Czy Aleja Wojska Polskiego jest centrum miasta?

Mieszkańcy miasta, mieszkańcy Alei oraz prowadzący tam swoją działalność przedsiębiorcy zgodnie postrzegają „centralny” charakter Alei w przestrzeni miasta. Jest ona ważnym elementem miasta. Ale nie jest jedynym takim miejscem. W powszechnej opinii równie ważnym, jeśli nawet nie ważniejszym miejscem w Szczecinie jest przestrzeń ciągnąca się od Bramy Portowej przez Aleję Niepodległości, Aleję Wyzwolenia do Placu Rodła z wyraźnym zaznaczeniem galerii handlowych – Galaxy i Kaskada.

Czy naprawdę jest centrum miasta?

1. „Centralny” charakter Alei Wojska Polskiego może zostać poddany w wątpliwość biorąc pod uwagę powód i częstotliwość korzystania z jej przestrzeni przez mieszkańców miasta. Ma na to oczywiście wpływ miejsce zamieszkiwania w Szczecinie. Im bardziej jest ono odległe, tym rzadziej mieszkańcy miasta się na niej zjawiają. Podstawowym powodem ich bytności w tych warunkach jest przemieszczanie się, docieranie do innych miejsc (ulic, alei, placów). O wiele rzadziej Aleja jest wykorzystywana jako miejsce dokonywania zakupów, a bardzo rzadko jako miejsce spędzania czasu, kontaktów towarzyskich i zawodowych, poszukiwania sposobów spędzenia wolnego czasu itp. Aleja okazuje się być „centralną” przede wszystkim w aspekcie komunikacyjnym, a w niewielkim tylko stopniu jako ośrodek życia społecznego i handlowego.

Charakter Alei Wojska Polskiego

Prowadzi to do wniosku, iż poza funkcją komunikacyjną Aleja pozbawiona jest jakiegoś szczególnego charakteru, szczególnego „kolorytu” podkreślającego jej wyjątkowość i zapowiadającego atrakcyjne spędzenie czasu, obiecującego zaspokojenie społecznych potrzeb i oczekiwań.

Co jest dobrze widziane na Alei Wojska Polskiego

Jest to podkreślane przez wypowiedzi wskazujące na szczególne, charakterystyczne dla Alei miejsca mogące być jej „wyróżnikami”. Wypowiedzi te są rozproszone, a żadna z nich nie jest powtarzana przez większość (nawet znaczną część) mieszkańców i użytkowników Alei. W końcu najczęściej jako najbardziej (pozytywnie) wyróżniający Aleję element wskazuje się **restaurację Czekoladowa (Sowa)**, a dalej **kino Pionier i Paszteciki**. Nadspodziewanie często padają tutaj także nazwy: **kino Kosmos, Lucynka i Paulinka**, czasami pojawiają się **kawiarnia Jubilatka** (czy raczej lokal po niej) czy **„ściana płaczu”** (lub fontanna) – one akurat na Alei już nie istnieją. Do charakterystycznych elementów ulicy zalicza się najpowszechniej te, które istnieją (istniały) już od pewnego czasu (kilkanaście, kilkadziesiąt lat) co oznacza, że w ostatnim czasie na Alei nie pojawiło się nic, co zostałoby zauważone i uznane za element kształtujący obraz ulicy.

„Ściana płaczu”

1. Dobrym przykładem na to, jak żywa jest pamięć o dawniejszej postaci Alei jest nie istniejąca już „ściana płaczu” – plac z fontanną między kamienicami o numerach 42-44. Nie ma prawie nikogo, wśród badanych, który nie pamiętałby tego przybytku, lub przynajmniej o nim nie wiedział. Pomysły na zagospodarowanie tego miejsca prowadzą się w zasadzie do tylko dwóch. Pierwszym, najpowszechniejszym jest przywrócenie owej „ściany płaczu” w takim samym kształcie lub innym, ale jednak fontanny. Drugim jest pozostawienie miejsca takim, jakim jest obecnie, tzn. w zasadzie pustym poza instalowanym tam, letnią porą, „ogródka” gastronomicznego. Inne pomysły są całkiem liczne, ale też bardzo rozproszone, różne i w żaden sposób nie zapowiadające uzyskanie powszechnej akceptacji. Przeszłość w dalszym ciągu określa wyobrażenia na temat teraźniejszości, ale także i przyszłości.

Co jest źle widziane na Alei

1. Brakuje natomiast wyraźnych wskazań elementów jednoznacznie określanych jako kształtujące negatywny obraz Alei. Istnieją przy tym znaczące rozbieżności w zdaniach poszczególnych grup użytkowników. Mieszkańcy Alei cenią sobie np. obecność Biedronki, przedsiębiorcy uważają ją jednak raczej za element niezbyt pozytywny w pejzażu ulicy. Tym co wywołuje najwięcej krytyki są „pustostany”, zły stan nawierzchni (chodniki), brud itp., a także całościowo postrzegana „estetyka” Alei.

Co jest przedmiotem oczekiwania?

Zdecydowane poparcie dla kształtu alei jako handlowej, artystycznej, kulturalnej lub nawet (z zastrzeżeniami) „restauracyjnej” znamionuje oczekiwanie na wyraźny charakter ulicy, na jakiś wyróżnik dający szczególny powód, aby się na niej znaleźć i przez jakiś czas pozostać.

Nadanie alei wyraźnego charakteru (takiego czy innego, ale jednak charakteru) wydaje się być największym wyzwaniem stojącym przed ideą rewitalizacji. Bez wątpienia wszyscy tego oczekują, ale sposób urzeczywistnienia może być już przedmiotem kontrowersji, oporów i sprzeciwów.

Nadzieje i obawy

Mieszkańcy i użytkownicy Alei nie uważają jej układu komunikacyjnego za cel sam w sobie. Z rewitalizacją wiążą przede wszystkim nadzieje na zbudowanie (lub odbudowanie) „charakteru” Alei. To przede wszystkim „poprawa estetyki i czystości”, „pojawienie się nowych możliwości spędzania wolnego czasu”, i „wzrost prestiżu Alei”. W dalszej kolejności idzie dopiero „ułatwienie w poruszaniu się po Alei”. Wśród obaw związanych z następstwami rewitalizacji przeważa niepokój o: „możliwość parkowania własnego pojazdu” (to szczególnie pośród stałych mieszkańców Alei), „utrudnienia w dotarciu na Aleję”, „zwiększenie zanieczyszczenia i hałasu”, „zmniejszenie poziomu bezpieczeństwa”, a dopiero potem niepokój o „wzmożenie ruchu ulicznego, tłoku na chodnikach”

STS

crsg
Centrum Rozwoju
Społeczno-Gospodarczego

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ
ZAPRASZAMY DO
PYTAŃ